

RESTITUTIO IN INTEGRUM

Ioan Moldovan (1952–2024)

Parafrázis

(O parafrază)

*Belefáradtam az állandó haldoklásba, az állandó létezésbe
A liliom és a cigaretta költői illata az agyból való*

*Mindig jön valami más, valaki más
és félig
félrefordulva a sötétségbe tekint*

*Hogyan is lehetnél nyugodt
e burjánzó olvasatlan-olvashatatlan időben,
mint a tigrisek és a cserebogarak*

Gesztus

(Un gest)

*Néhány éve ki kellett mennem
s úgy léptem be az esőbe mint egy erdőbe
nagyon intelligens gesztus volt
de az emberek fáradtak voltak
megjelentek majd eltűntek
és végül semmi se lett*

*a Zeneóra véget ért
a mai fák magasak boldogok
s a bolond száraz tenyere a képzeletbeli tengert
simogatja*

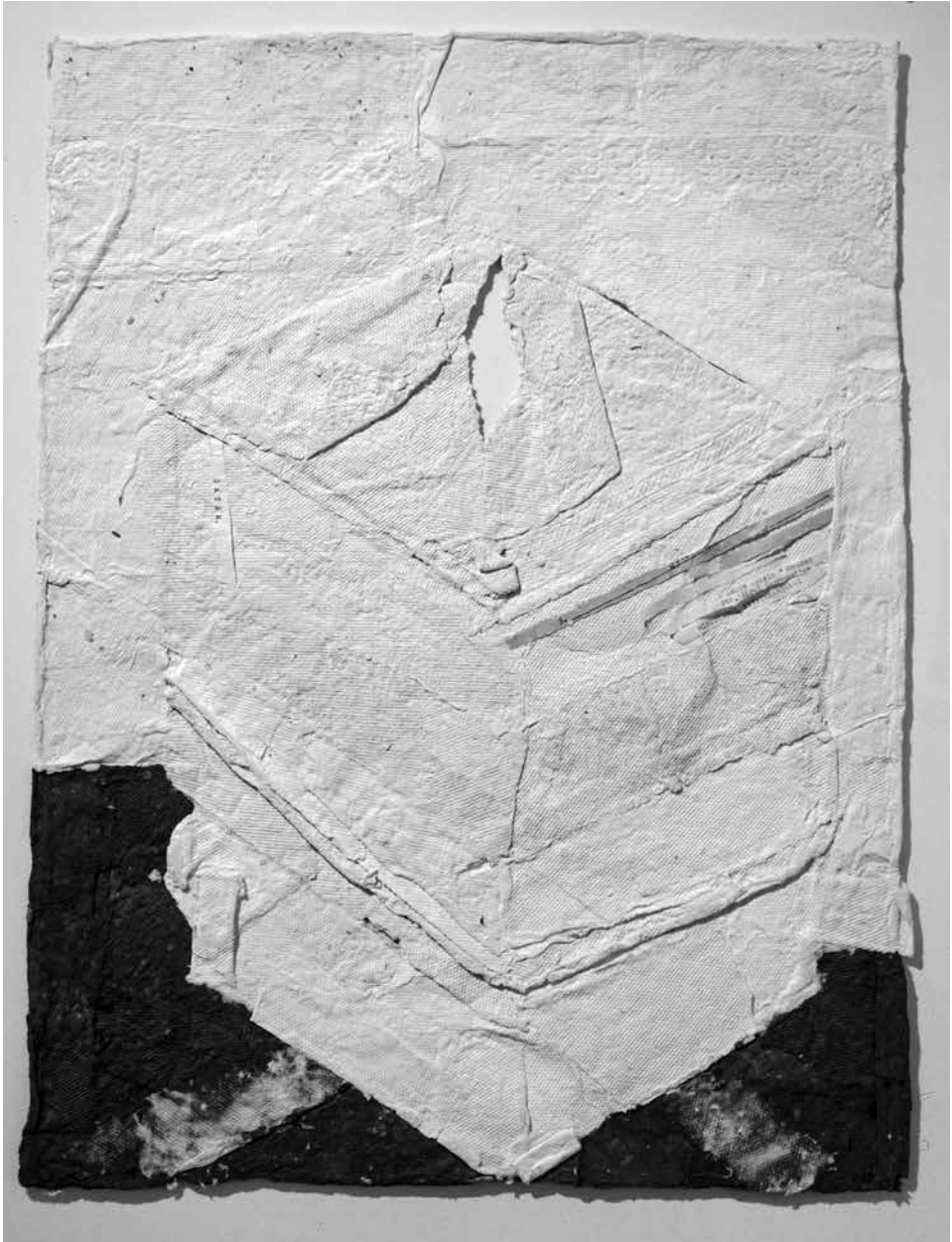
Fehér kulcs

(O cheie albă)

*Imádok a sötét parton sétálni
beteg páfrányt tartva a fogaim között
a hűvösség elbűvöl
mint egy régen hallott menüett
türelmetlenül nézem a melleid közül lehulló porszemeket
Minden nagyon szép, nagyon jó, csodálatosan
érezem magam
Gyakran érkezem a tiszta fényre engedékenyen mosolyogva
Csodálatos ez, szavamra
Jöjj te is, hogy egy fehér kulcsot dobjunk együtt a folyóba*

Goron Sándor fordításai

IOAN MOLDOVAN • A mezőségi Omboztelkén (Magyarpalatka község) született költő, esszéíró, műfordító, kritikus Kolozsváron tanult és kezdett verset írni. Egyetemi éve alatt szerkesztője volt a legendás Echinox folyóiratnak. Évekig Máramaros megyében tanított, 1989-ben került Nagyváradra, a *Familia* folyóirathoz, melyet 1990 és 2020 között szerkesztett és vezetett. 1980 óta tucatnyi verseskötete jelent meg, élete folyamán számos díjban, elismerésben részesült. A kolozsvári Házsongárdban helyezték örök nyugalomra szeptember 11-én.

Márton Katalin, *Hajtogatott I.* (merített papír, 2018)